

[Skatteministeren]

Når hr. Jens Thoft siger, at reglerne er værre end dem, vi har i forvejen, er det i hvert fald en sandhed med betydelige modifikationer, fordi vi nu får indberetningssystemet. Der kan gå lidt tid, inden vi kan sige, at det er helt oppe i omdrejninger, men vi starter faktisk allerede med det, der overhovedet er muligt fra starten. Hvis vi ser på det gamle regelsæt og ser på virkeligheden rent beskatningsmæssigt hos den enkelte investor i investeringsforeninger, vil jeg vove den påstand, at der har været utrolig mange forkerte beskatninger efter de gamle regler, hvor vi ikke har haft indberetning, og at mange mennesker uforskyldt er blevet beskattet efter et forkert regelsæt. Selv i skatteforvaltningerne har der været medarbejdere, som ikke har kunnet finde ud af, om der skulle beskattes efter udbytte-, rente- eller obligations-skattereglerne, og derfor sker der rent faktisk det som følge af forslaget, som hr. Jens Thoft efterlyste: Hvis en investeringsforening er baseret på obligationer, bliver pengene indberettet som en renteindtægt, der kommer til beskatning hos den pågældende investor. Som jeg forstod hr. Jens Thofts indlæg, imødekommer vi et meget, meget langt stykke hen ad vejen hr. Jens Thofts ønsker, og derfor håber jeg også, at det lille forbehold, der var fra hr. Jens Thofts side, kan forsvinde undervejs i udvalgsarbejdet, så den brede tilslutning, jeg lyttede mig til her ved førstebehandlingen, kan blive fuldkommen med hr. Jens Thofts og SF's tilslutning.

Men tak for en positiv indstilling til dette lovforslag, og det er jo i hvert fald et af de forslag, som er velegnet til det videre arbejde i Skatteudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og personskatteloven. (Fradragsret for udgifter til forretningsplan).

Af skatteministeren (Stavad).
(Fremsat 19/1 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Ilse Hansen (S):**

I forbindelse med, at loven om tilskud til iværksættere blev vedtaget med ikrafttræden den 1. januar i år, kan iværksættere nu få tilskud til dækning af udgifter på op til 30.000 kr. til rådgivning og uddannelse, heraf de 3.000 kr. til dækning af udgifter til udarbejdelse af en forretningsplan.

Det foreslås i lovforslaget, at iværksætteren kan fraregne udgifterne til en forretningsplan, når en etableringsvejleder fremsender regningen og modtager pengene direkte fra Erhvervsfremme Styrelsen, og fradraget sker så i den personlige indkomst. Hvis lovforslaget ikke var blevet fremsat, ville det betyde, at iværksætteren skulle betragte tilskuddet på de 3.000 kr. som en skattepligtig og personlig indkomst, og det ville måske være medvirkende til at afholde nogle iværksættere fra at forsøge at blive selvstændige.

I Socialdemokratiet kan vi derfor give vores fulde tilslutning til lovforslaget, og i øvrigt skal jeg oplyse, at også CD kan tilslutte sig forslaget.

Kirkegaard (KF):

Da Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Kai Dige Bach, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Det Konservative Folkeparti stemte imod den form for iværksætterstøtte og støtte til forretningsplan, som i sin tid blev vedtaget på regeringens foranledning. Dette lovforslag går ud på, at de udgifter op til 3.000 kr., som en iværksætter måtte have til den forlangte forretningsplan, kan trækkes fra på selvangivelsen, hvad enten der er tale om en virksomhed i selskabsform eller en privatejet virksomhed, og det er sådan set meget naturligt. Men da vi – jf.

[Kirkegaard]

vor tidligere stemmeafgivning – ikke rigtig tror på systemet, vil vi distancere os under den fortsatte behandling af denne sag.

Vi vil også gerne forudskikke den bemærkning, at vi tror, at disse forretningsplaner – hvis der overhovedet kommer gang i systemet – i løbet af meget kort tid nærmest vil kunne trækkes i en automat. Selvfølgelig vil der være nogle dygtige revisorer eller advokater, der vil lave et simpelt edb-program, som vil kunne tilfredsstille de offentlige kontrollanter, som regeringen åbenbart mener har forstand på, hvilke kvalifikationer en iværksætter skal have for at kunne få støtte.

Som sagt vil vi ikke meddele tilslutning til forslaget; vi vil som sædvanlig i disse spørgsmål lægge en distance til regeringens reformer, hvad enten det er skattereformen eller arbejdsmarkedsreformen.

Mariann Fischer Boel (V):

Lovforslag nr. L 166 er et lille hjørne af regeringens store arbejdsmarkedsreform, som industriministeren barslede med i forsommeren, og det drejer sig bl.a. om iværksætternes skattemæssige forhold angående de 30.000 kr., som de kan modtage som hjælp til at komme i gang.

Der er i og for sig ikke noget uforståeligt eller særlig ufornuftigt i forslaget; men da Venstre jo ikke har lod eller del i hverken skattereformen eller arbejdsmarkedsreformen, må vi ligesom Det Konservative Folkeparti meddele, at vi ikke kan støtte forslaget.

Jens Thoft (SF):

Jeg har læst lovforslaget meget grundigt, jeg har en ærlig vilje til at forstå det, og jeg har også en professionel interesse i at forstå det – men jeg kan ikke forstå det! Jeg ved ikke, hvad det handler om.

Jeg har læst det igennem mange gange og tror nok, at det er tænkt som en hjælp til iværksættere, og det plejer SF jo at støtte, så derfor kan jeg foreløbig støtte forslaget. Men det irriterer mig selvfølgelig, at jeg ikke kan forstå, hvor plottet, meningen med forslaget ligger. Er det tænkt til brug i den situation, hvor en iværksætter aldrig kommer længere end til undersøgelsesfasen, og er det meningen, at den pågældende får fradragsret for de udgifter, han har haft i så tilfælde? Og hvis det nu er tilfæl-

det – hvad jeg synes kan være meget fornuftigt – hvorfor skal det så kun omfatte folk, der er inde under iværksætterordningen? Man kunne også tænke sig andre, der var i gang med at drive virksomhed, og som af en saglig årsag måtte opgive det.

Jeg kan heller ikke se, om iværksætteren vil få fradragsret for en eventuel merudgift ud over det, der er dækket af det skattepligtige tilskud. Jeg antager, det er tilfældet, men jeg synes ikke, jeg kan læse det af teksten.

Jeg vil også godt vide, hvilke begrænsninger i den hidtidige fradragsret der lægges op til. Det fremgår jo, at fradrag efter § 8 J – som jeg egentlig troede havde løst hele det problem, vi nu drøfter – ikke kan benyttes, hvis fradragsretten hører under § 8 N, og det antyder, at der ligger en begrænsning. Men jeg kan ikke forstå den.

Egentlig er jeg altså meget motiveret i enhver henseende for at forstå forslaget, og det irriterer mig, at ministeriet kan lave et forslag med en sådan tekst og en sådan begrundelse, at jeg ikke er i stand til at forstå det. Men hvis jeg har forstået lovforslaget rigtigt, kan jeg give positiv tilslutning til det.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet var modstander af lov om iværksættere, og Fremskridtspartiet er i det hele taget modstander af, at man yder alle disse former for tilskud.

Det, jeg har stående her på mit manuskript, er noget af det samme, som hr. Jens Thoft var inde på: Hvorfor i alverden er det kun folk, der får tilskud, der kan få lov til at trække det fra? Hvorfor kan en forretningsmand, som f.eks. har en plan om at oprette et anpartsselskab og derefter gå i gang med en produktion, ikke få lov til at fratække udgifterne til advokaten, som skal hjælpe ham med at lave stiftelsesdokumenterne? Først i det øjeblik, selskabet er stiftet og skal anmeldes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, kan han få lov til at trække stempelmærker eller gebyr fra, men han får selvfølgelig heller ikke noget tilskud.

Vi synes i hvert fald i Fremskridtspartiet, at det er helt tåbeligt at skelne på denne måde. Det kan være meget smart, at man har lov til at trække disse ting fra, men det kan ikke være en betingelse, at man skal have et tilskud.

Fremskridtspartiet kan ikke støtte lovforslaget.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg må starte med at sige, at hvis jeg ellers har forstået lovforslaget rigtigt, støtter vi det. Så vidt jeg kan se, giver det en ganske god sammenhæng med det, vi gennemførte om iværksættertilskuddet, fordi forslaget sikrer en skattemæssig neutralitet, og det er vel ikke så dårligt i denne sammenhæng.

Men jeg må jo som sagt tage et vist forbehold, og i hvert fald vil udvalgsarbejdet vel nok afklare, om de af os, der støtter lovforslaget, virkelig har forstået det.

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, det er jo nok den sædvanlige historie om, at det enkleste er det, der er sværest at forstå, og det er der slet ikke noget unaturligt eller forkert i, for det er trods alt ikke alt, vi kan overse herinde. Vi har haft mere komplicerede ting, som jeg også tog et vist forbehold over for om jeg forstod.

Jeg kan godt se hr. Jens Thofts ærinde i sagen, og jeg forstår godt hr. Jens Thofts og hr. Ole Donners indvendinger, som gik på, at der måske kunne være andre grupper, der burde ind under denne regel. Det synes jeg vi skal se på under udvalgsbehandlingen.

Skatteministeren (Stavad):

Her kan man se, hvor man kan tage fejl i sine vurderinger. Jeg troede, at forståelsesproblemet lå ved det foregående lovforslag om investeringsforeninger, og så viser det sig, at det egentlig slet ikke var her, problemet lå, men ved det – jeg synes i hvert fald, jeg har tilstræbt det – lille og meget enkle forslag, som knytter sig til industriministerens forslag.

Forslaget har den enkle virkning – det er i hvert fald det, der er hensigten med det – at de 3.000 kr., som kan udbetales som støtte til udarbejdelse af en forretningsplan, skal man ikke beskattes af. Vi har lavet denne ændring, fordi man ikke er at betragte som erhvervsdrivende på det tidspunkt, hvor man skal udarbejde en forretningsplan, og derfor har man ikke fradrag for ikkeerhvervmæssige omkostninger. Vi sikrer, at man ikke skal aflevere halvdelen, eller hvor meget det nu kan være, i skat af det tilskud, man modtager til udarbejdelse af en forretningsplan med henblik på at vurdere, hvordan man på fornuftig vis kan komme i gang som selvstændig erhvervsdrivende. Jeg

ved ikke, om det klargjorde nogle ting, men det er i hvert fald det klare formål med forslaget.

Så har jeg noteret mig, at De Konservative og Venstre egentlig synes, at når vi nu har fået vedtaget industriministerens plan, er forslaget sådan set fornuftigt nok, men at man af principielle årsager ikke ville stemme for det. Jeg forstod på hr. Kirkegaard, at man lagde distance til det, og jeg lyttede mig nærmest til, at det var et nyt udtryk for hverken at stemme for eller imod. Men det må jo afklare sig, når vi når frem til tredjebehandling.

Jeg håber, vi kan hjælpe med til, at den uklarhed, som nogle har oplevet, vil forsvinde, når vi har besvaret spørgsmålene fra Skatteudvalget under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Jeg er glad for, at skatteministeren har opfattet de sproglige nuancer, som vi jo en gang imellem har behov for her i Folketinget; det er korrekt, at det skulle betyde, at vi havde planlagt til sin tid at undlade at stemme.

Men så kan jeg da også sige, at det er slet ikke sikkert, det går sådan. Jeg lyttede meget omhyggeligt til ordføreren for Kristeligt Folkeparti, som jeg synes havde et fornuftigt indlæg om, at det kunne da godt ske, at der var andre ting, der skulle tages med, når vi nu var ved at drøfte disse fradragsmuligheder. Hvis vi får en fornuftig snak, og hvis der er andre udmærkede erhvervmæssige ting, som kan tages med i samme ombæring, vil jeg da ikke udelukke, at det kan ende med, at vi kan stemme for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Det, der bringer mig herop, er også indlægget fra Kristeligt Folkeparti, for det er klart, at hvis der kan laves nogle regler, så erhvervsdrivende får mulighed for at få nogle fradrag inden for dette område, er vi selvfølgelig positivt indstillet over for det.

Men problemet er: Hvad er en forretningsplan? Er det en plan over, hvordan man tænker sig at placere møblerne i forretningen, eller er det en plan om, hvad forretningen skal beskæftige sig med, og hvilke indtægter og udgifter der kommer? Det er i hvert fald noget, som

[Ole Donner]

vi også skal have afklaret under udvalgsarbejdet.

Og så var der en ting, som skatteministeren ikke svarede på: Hvad sker der, hr. skatteminister, hvis beløbet bliver over 3.000 kr. – og lad os holde os til det, lovforslaget drejer sig om, nemlig iværksættelse – hvis man nu får 3.000 kr. til en sådan forretningsplan og den kommer til at koste 5.000 kr., hvad sker der så? Er der fradragsret for det beløb?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

De ærede medlemmer må undskylde, at jeg bidrager til underholdningen; det var også lige ved at gå lidt for godt. Jeg står selvfølgelig bag lovforslaget – det skal der ikke være tvivl om – men der bliver rejst tvivl om nogle andre grupper, og hvis der er nogen rimelighed i det, synes jeg, at vi må se på det spørgsmål på et senere tidspunkt.

Skatteministeren (Stavad):

Til hr. Ole Donner skal jeg kun sige, at meningen med forslaget er alene, at de 3.000 kr., man kan få udbetalt i tilskud, vil man – i den udstrækning, hvor der afholdes udgifter, som modsvarer de 3.000 kr. – også kunne få fradrag for. Herudover indeholder dette forslag ikke noget mere videregående.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Straksafskrivning med yderligere tilskudsbeløb på erhvervede formuegoder).

Af skatteministeren (Stavad).
(Fremsat 19/1 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

Formålet med lovforslaget er at give private erhvervsvirksomheder mulighed for straksafskrivning. Dermed får virksomhederne en likviditetsforbedring, specielt når det drejer sig om tilskud til køb af aktiver, der afskrives langsomt såsom bygninger og installationer.

Konkret er der tale om fem tilskudsordninger fra EF's strukturfonde med tilhørende nationale tilskud og tilskud til energibesparelser.

Forslaget kan være med til at fremme erhvervsudviklingen på øerne, bl.a. Bornholm, samt omstille produktioner regionalt, som er hårdt ramt f.eks. af skibsværftslukninger. Jeg tænker her specielt på Nordjylland og Vestlolland.

Herudover ønsker regeringen at styrke brugen af tilskud til foranstaltninger, der giver bedre energiudnyttelse eller energibesparelser i erhvervsvirksomheder.

Jeg skal derfor på Socialdemokratiets vegne give tilslutning til forslaget, som skal notificeres og have virkning for tilskud, der er erhvervet fra og med indkomståret 1993.

Jeg skal også på vegne af CD's folketingsgruppe give tilslutning til lovforslaget.

Kirkegaard (KF):

Dette lovforslag omhandler den skattemæssige behandling af fem af vore mange tilskudsordninger. Jeg sad lige og spekulerede på: fem af hvor mange? Hvor mange procent er det egentlig af de mange forskellige tilskudsordninger, der findes fra forskellige politiske systemer, hvad enten det er EF eller EU, eller det er staten, eller det er amt og kommune?

Det, forslaget går ud på, er – hvis jeg har opfattet det rigtigt – at der er mulighed for at foretage straksafskrivning, når man modtager dette tilskud og man erhverver et formuegode for dette tilskud. Og da vi altså åbenbart skal have sådanne tilskudsordninger – det, der kommer fra EU, ville det jo i hvert fald være tosset ikke at tage imod – kan vi tilslutte os, at vi giver mulighed for en sådan straksafskrivning.